

ADATLAP

Biro Tímea

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet
Vizuáliskultúra-tanár szak, 2. évfolyam LD

Témavezető:
Tarnóczy József
festőművész, mesteroktató

ENERGIAHATÉKONYSÁG 2022 I-II-III.

Méret: 120x100 cm

Hordozó: rétegelt lemez

Technika: olaj

Készítésének éve: 2022-23

Dátum: 2023. 11. 20.

.....

Aláírás

ENERGIAHATÉKONYSÁG 2022

I-II-III.

Biro Tímea

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Vizuáliskultúra-tanár szak, 2. évfolyam LD

Témavezető:

Tarnóczi József, festőművész, mesteroktó

A képek születését annak köszönhetem, hogy visszaültem az egyetem padsoraiba. 2022. őszi félévében témát kellett választani „Festészet” tantárgyból. Mivel az elmúlt tíz évben nem igazán foglalkoztam a festéssel, így nehezen tudtam, merre induljak. Az óra keretein belül megismert alkotók inspiráltak. A különféle textúrák megjelenítésében, a fény-árnyék finomságában Vajda Mária és Posta Máté képei voltak nagy hatással rám. Jovián György munkásságát tekintve, nagy rokonszenvet érzek. Egyrészt azért, mert én is erdélyi vagyok, másrészt pedig a realisztikus ábrázolásmódjában a mindennapi életből vett képi elemeket olyan kontextusba emeli, mely már filozofikus, szakrális és társadalmi problémákat vet fel. A bontásokat (sittet) és a fémhulladékokat ábrázoló képei olyannyira megtetszettek, hogy hasonló témában kezdtem el gondolkodni. Régebben az akril festéket és az absztrakt témákat részesítettem előnybe, ezért kicsit bizonytalan voltam. Az elszántságom és az előttem álló vízió olyannyira erős volt, hogy nem sokat haboztam egyből a megfelelő téma után kutattam.

A médiában és a politikában egyaránt nagyobb figyelmet fordítottak az energiapazarlásra. Bevezettek különféle korlátozásokat. Elgondolkodtam..., igazából mi mindig törekedtünk arra, hogy többnyire környezettudatosan éljünk, hogyan tudnám ezt képekben megfogalmazni? A gázon nem igazán tudunk spórolni, mert kiköttettük, amikor a házat megvettük (az újra tervezetést szerettem volna elkerülni). A villamosenergia használatát sem visszük túlzásba, ugyanis sok konnektor nem lett bekötve (túl alacsonyan voltak és féltünk, hogy a kislányunk belenyúl). A konyhában a melegvíz bekötését technikai okok miatt nem sikerült a mai napig sem megoldani. Így igazán energiahatékonyak vagyunk. Amikor elkezdtem megtervezni a sorozatomat, éreztem, hogy ez több egy puszta feladatnál. Úgy érzem rátaláltam arra a kifejezőmódra melyben meg tudom mutatni érzéseimet, gondolataimat. Rengeteg fényképet készítettem, s mint egy csendéletnél, próbáltam a látvány megörökítésén túl, úgy elhelyezni a tárgyakat, hogy mélyebb mondanivalót is közvetítsenek fotórealisztikus megközelítéssel. A

fotózásnál fontos szempont volt az is, hogy ne legyen egyértelmű, hogy mit is látunk pontosan. Már a tervezésnél igyekeztem arra fókuszálni, hogy a néző ne csak lásson valamit, amit talán ismerősnek vél, hanem a saját fantáziáját is hozzátegye (ezt a további munkáimnál is fontosnak tartom). A munkafolyamatot részletesen átgondoltam és megterveztem. A közel száz képet egy grafikai programon keresztül megvágtam, méretre igazítottam, és kiválasztottam a végleges variációkat. Miután leporoltam az eszközeimet, nekiáltam a megvalósításának. Idő hiányában a képeket egy kölcsönkért projektor segítségével kivetítettem a lealapozott rétegelt lemezre, és ceruzával felrajzoltam. Ez volt az első alkalom, hogy ilyen formában használtam ki a digitális eszközök adta előnyöket. Kicsit úgy éreztem magam, mint Leonardo da Vinci a camera obscurával. Nagyon figyelnem kellett, hogy mindent megfelelően állítsak be, annak érdekében, hogy ne legyen torzulás. Rajzolás közben azon gondolkodtam, hogy mekkora csalás ez, mert az lenne az igazi, ha berácsoznám. Aztán annyira a fejembe véste magát ez a gondolat, hogy elkezdtem az interneten a különféle platformokon kutakodni a kortársaim véleménye után. Nem zárkózhatok el a technikai fejlődéstől, és annak az alkalmazásától, mert akkor a saját fejlődésemet is gátolom. Végül olyannyira megbékéltem a dologgal, hogy vásároltam egy nagyfelbontású projektort. Mikor belefogtam a festésbe, azt hittem, hogy nagy előnyt szereztem a felrajzolással, de amikor az első rétegeket elkezdtem felvinni, rájöttem, hogy sok részletet, amit felrajzoltam, kénytelen vagyok lefesteni (de vannak felrajzolások, melyek a festék réteg alól átütnek, ezeket meghagytam). A festésnél rétegről rétegre haladtam, illetve a száradási időt is gyorsítottam.

A három alapszín felsorakoztatása és azok asszociálása szándékosan történt. A hétköznapi életben, illetve az alkalmazott grafikában sokszor a melegvizet a piros, az elektromos energiaellátással kapcsolatos jelzéseket a sárga, és a gázzal kapcsolatos elemeket pedig kék színnel szokták jelölni. Részben a reklámgrafikában eltöltött éveimet szimbolizálja. Az Energiahatékonyság 2022 I. „Meleg vizes vakdugó” képnél a legnagyobb kihívást a króm tükröződések megfestése volt, ezért volt a festési fázis utolsó része. Háttér megfestése után a műanyag takaró dugót festettem meg. A kép két nap alatt készült el, majd elkezdtem a következőket, mely az új év első napjaira esett. Az Energiahatékonyság 2022 II. „Gázcsonk” festését élveztem a leginkább. A sok részlet miatt, bentről kifele haladtam. Elsőnek a csapot festettem meg, utána foglalkoztam a környezetével. Az Energiahatékonyság 2022 III. „Villany beépíthető doboz” képnél a kis finom részletek kidolgozása szenvedélyesen magával ragadott. A repedéseket, a korrodáló csőszerkezetet és a csavaron való fényjátékot igyekeztem olyan gondossággal megfesteni, hogy azok megmutassák az idő múlását. A mulandósággal együtt jár a csend is. Azt a csendet szerettem volna megmutatni, mely az energia hiányával jár. A

fogyasztói társadalom kapzsi, mohó harsogásával szemben álló némaságot. A több mint százéves vályogfalba helyezett műanyag doboz összeköti a múltat és a jelent. Megmutatja, hogy mennyire eltávolodtunk a természettől, és mennyire nem tiszteljük már a földünket, mely szó szerint otthont ad nekünk.